ילדים

בטלוויזיה משדרים בימים אלה תשדירי־שרות של ועמת. עיתונאיות אומרות כמה מישפטים על הצורך בשיוויון בין גברים ונשים.

אז הבן הקטן שלי (בן 10) הסתכל על שוש מימון בזילזול גדול, ואמר כאילו לעצמו: „אותנו הן שולחות למילואים, ומייד אחר כך הן רוצות שיוויון, נשים."

הבן הגדול (13) ביקש ממני, לעומת זאת, להתקשר באופן דחוף לשרית ישי ולהגיד לה להפסיק את הדרישה שלה ליום לימודים ארוך. „מפני ששרית ישי רוצה לעשות קאריירה אני צריך ללמוד בבית־הספר עד שעה 4? היא השתגעה או משהו? אגואיסטית אחת!"

● ● ●

לפני כמה חודשים נישאה חברתי הרווקה לגבר גרוש ואב לילדים. מאז החתונה, באים ילדי הבעל לבקר את אביהם ואת אשתו החדשה כל שבת שניה, וגם פעם אחת באמצע השבוע.

חברתי, שמעולם לא היו לה ילדים, רצתה מאוד להתחבב על ילדי בעלה (ילד בן 7 וילדה בת 4). בכל פעם שהילדים היו באים היתה קונה להם מתנה קטנה ושמה מתחת לכרית, לפני השינה, לפעמים היא היתה קוראת להם סיפור, ולפעמים אפילו שרה שירי ערש.

אבל את המאמץ הכי גדול עשתה חברתי בעניין פינוק הילדים באוכל. היא רצתה לתת להם רק את הטוב ביותר, היפה ביותר, הטעים ביותר ועל זה היא לא חסכה לא בכסף ולא במאמצים.

לארוחת־הבוקר של שבת היתה חברתי מכינה לכולם טוסטים עם חמאה וקוויאר (12 שקלים לצינצנת המספיקה לחמש ארוחות בוקר), ביצה עלומה ברוטב חרדל, סלט סלרי ואגוזי פקן.

לצהריים הם אכלו רוסטביף כמעט נא, אספרגוס מאודה ותפיחת תרד. ביום שישי בערב כללה הארוחה מרק רגים, סול ביין מדרה וספגטי ברוטב פסטו.

החברה שלי נורא השתדלה ובאמת אחרי כל ארוחה היו שני הילדים אומרים לה בקול מתוק: „תודה רבה, היה טעים מאוד."

אבל בשבת לפני שלושה שבועות באה האמא שלה להתארח אצלם ולפנק את הילדים. האמא של החברה שלי, שגידלה כמה ילדים ומבינה את נפשם, ניגשה למיטבח, הפשילה שרוולים והכינה שניצל, צ'יפס וסלט ירקות.

אחרי הארוחה ניגשו שני הילדים אל האמא של אשת אביהם וביקשו ממנה, מאוד בעדינות, „אולי את מוכנה ללמד את הבת שלך לבשל את האוכל הנהדר שלך? היא עושה לנו אוכל משונה שאנחנו אוכלים רק מתוך נימוס."

חברתי, אגב, מסרבת להאמין לאמה וממשיכה לבשל לילדים אוכל משונה.

פינת בן־יהודה

לפני שבועיים הפניתי לאקדמיה ללשון העברית שאלה בדבר השם העברי של הקומפקט־דיסק.

האקדמיה ענתה — הצעות הוועדה למונחי הבזק והאלקטרוניקה, הפועלת באקדמיה ללשון העברית (לפי שעה הצעות ולא החלטות) הן:

מקולור (מקול+תקליטור) — קומפקט דיסק

תקליטור — דיסק.

ה„תקליטור" החדש בקול ישראל והוא משמש אצלם שלוש שנים ויותר.

זהו, להשכלתכם. תודה לאקדמיה.

עייצס

הוצאתי מהארון את המגפיים היפים שלי, מלפני שנתיים. הם שכבו כל הקיץ בארון וכבר הם גם נראו. קצת מאובקים, קצת מקומטים, קצת דהויים. החלטתי מייד לצאת לחנות ולקנות מישחת־נעליים שחורה, כדי להחזיר להם את הצורה.

אבל אי־אפשר לצאת מהבית כשגשם זלעפות בחוץ, וחוץ מזה אין לי מושג באיזה חנות קונים מישחת־נעליים. אז העברתי מבט קצר על המדפים שלי וגיליתי בקבוק גדול של קרם לחות לגוף.

קורם כל העברתי מטלית יבשה על כל המגף. ואחר כך מריחה טובה של קרם־לחות ושוב מטלית יבשה.

יכול להיות שאילו קרם־הלחות היה עושה לעור החי שלי מה שהוא עושה לעור המת של המגפיים הייתי משתמשת בו יותר.

הצלחה גדולה — למה שלא תנסו?

★ ★ ★

אם למשל, פתאום באמצע היום, נפסק החשמל בבית — קורה, נכון? — אז קודם כל כבה האור, אבל בדרך כלל זה לא חשוב כל־כך במשך היום. אבל תיכף ומייד מתקרר פתאום הבית כי כל התנורים כבו בן־רגע. זה קרה לי השבוע ותוך 10 דקות הרגשתי בביתי, שהוא מיבצר, כמו באלסקה.

מה עושים? מה, לא ידעתם? ממלאים את האמבטיה במים חמים, שהתחממו לפני הפסקת־החשמל או מהשמש, ונכנסים לאמבטיה. בתוך האמבטיה הם במשך חצי שעה לפחות, ואחר כך, כשיוצאים ומתלבשים היטב, החום מחזיק עוד שעה לפחות. ואז החשמל חוזר, לא?

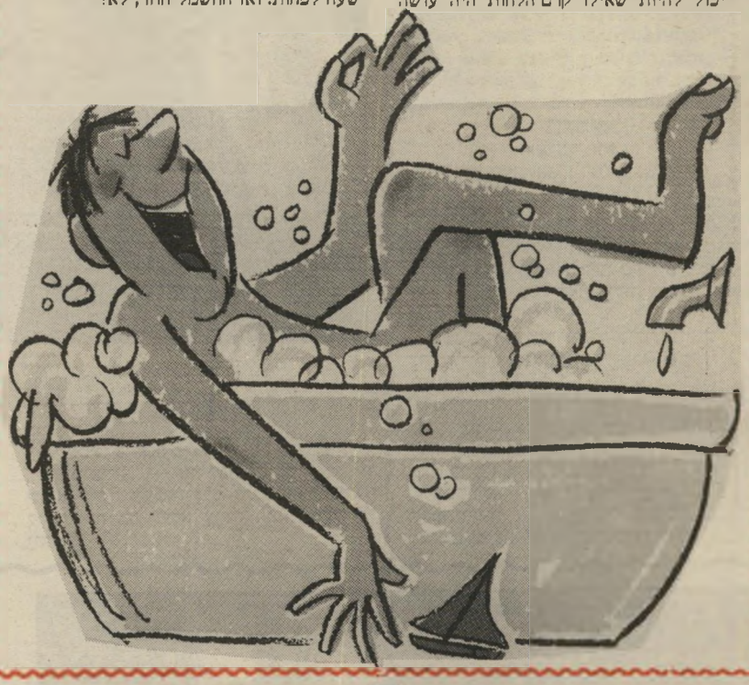

החלפות

רוצה לנסוע עם המישפחה ללונדון? לברן? למילאנו? לאקפולקו? למה שלא תתחלף בדירה/בית שלך עם אנשים במקומות הללו הרוצים לבוא לישראל ולגור בדירה שלך?

עכשיו גם ישראל שייכת לעמותה הבינלאומית D-G-A, המקשרת בין אנשים מכל העולם הרוצים לנסוע ולהחליף דירות.

כל שנה יוצאות לאור שתי חוברות ובהן כתובות, ולפעמים גם צילומים, של הדירות או הבתים המשתתפים בחילופין.

לעמותה הישראלית קוראים שרותי הוידיי ישראל והיא פועלת ללא מטרות רווח.

למעוניינים במידע נוסף ובשאלון הרשמה — מיספר־הטלפון הוא 03־226828.

סיפרי בישול

להיטי המיטבח הקיבוצי מאת גרדה כהן, בהוצאת סיפריית הפועלים.

בעצם ספר יוצא־דופן. בלי כבד אוזן, בלי שרימפס, בלי תפיחות דובדבנים. אוכל פשוט, זול, לא מסובך להכנה, לקוח בעיקר ממיטבחה הפרטי של גרדה כהן מקיבוץ אילון, אבל גם ממיטבחיהן של חברותיה הקיבוצניקיות.

לדוגמה, סלט פיטריות.

המיצרכים — גביע שמנת, קופסה פיטריות חתוכות, הרבה שמיר, קצת מלח.

אופן ההכנה — מסננים את הפיטריות ומערבבים עם כל השאר.

והנה משהו שאני לא עושה בדרך כלל, אבל הפעם אני לא יכולה להתאפק. עיצוב הספר והצילומים שבו הם ממש מעליבים. היום, כשבכל חנות מוצגים עשרות ספרים ובהם צילומים מרהיבי עין, ובעיצובים שהושקעה בהם עבודה רבה ומחשבה רבה, אי־אפשר להוציא לאור ספר בעל מראה משעמם כזה וחיוור כזה.

הקיבוץ, שהוא מקום אידיאלי לצילומים יפה־פיים, יצא נפסד מהספר הזה. איפה התינוקות הכי יפים בארץ? איפה ערוגות הפרחים הנהדרות? הטרקטורים הנהוגים על־ידי עלמים יפי־תואר ועלמות חיננויות?

מה שמצאה בקיבוץ פרומה מרקוביץ, צלמת הספר, זה אשה צעירה העומדת ליד שני סירים מכוערים, צינור מים מכוער, ילדה קטנה הנראית בהריון ומבטה המשועמם מונח על סלסלת ביצים. בטן וזוג ידיים — בלי גוף וראש — מחזיקות קישואים. סבא כועס עומד באמצע שדה חיטה (הצילום חזר על עצמו פעמיים). סבתא מכופפת מחטטת בשקיות פלסטיק.

כל־כך חבל!

דיאטת הפאסטה, מאת אליזה צ'לי, בהוצאת רות סירקיס.

אליזה צ'לי, איטלקיה־אמריקאית, היתה הראשונה שגילתה לעולם שמפאסטה אפשר גם לרזות. היא הרצתה על הנושא בתוכניות־טלוויזיה רבות, כתבה מאמרים והופיעה לפני אורחים באתרי מרפא ונופש שאליהם באים לנוח וגם לרזות.

בספר מופיעים עשרות מתכוני פאסטה מכל סוגי האיטריות, כשלצידם הערך הקלורי שלהם. נוסף על כך תוכנית דיאטה האמורה להפחית כחמישה ק"ג מהמישקל.

לא ניסיתי את דיאטת הפאסטה באופן אישי, אבל גם מי שאינו מעוניין בדיאטה עדיין יכול ליהנות מהמיבחר הגדול של תפריטים בטעם איטלקי, ומצילומים מעוררי־תיאבון של נלי שפר. ספר יפה.

חידושים והמצאות

מערכת שלמה של לטפניות לרכב. מטליות חד־פעמיות פרי פיתוח ישראלי מבית אפאר. מטליות להורדת גריז ושומן מהידיים, מטליות לניקוי והברקת לוח המכוונים וחלקים אחרים במכוניות, מטליות למניעת אדים על שימשת הרכב, מטליות לניקוי השמשה החיצונית של הרכב, ואף מטליות לריענון הנוסעים. עשוי מבד לא־ארוג הטבול בתמיסות מיוחדות לכל מטרה.

★ ★ ★

גם קיבוץ חפץ חיים הצטרף לעושי המטליות הלחות ויצא לשוק עם אנטיפוט למניעת הצטברות אדים על שמשת הרכב. טוב גם נגד התעבות אדים בחדר האמבטיה. קופסה של 75 מטליות במחיר 7 שקלים וקופסה של 35 יחידות ב־5.80 שקלים.

★ ★ ★

ועכשיו, גבירותי ורבותי, לטפניות טבולות במים קדושים, עשויות במיוחד עבור אלה מבין הנוצרים שאינם יכולים לבוא לארצנו ולטבול במי הירדן, וגם אינם משיגים במקומותיהם בקבוקים מלאים במי־קודש. לקוח גרמני פנה אל חברת אפאר וביקש מהם לייצר מוצר ייחודי לשוק הנוצרי.

כך מצאו את דרכן בזמן האחרון אלפי אריזות של לטפניות קדושות למדינות אירופה ולאוסטרליה.

כל אחד והבאבא ברוך שלו.

דניאלה שמי